

بررسی فرسودگی شغلی در پرستاران بخش‌های مختلف مراکز آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

زهرا شریفی (ارائه دهنده) ۱، فاطمه دارینی ۲، فائزه تاج آبادی ۳

۱. کارشناس ارشد ارگونومی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۲. کارشناس بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۳. کارشناس پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

زمینه و هدف:

فرسودگی شغلی از جمله خطرات شغلی است که در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است. تنش‌های روانی و فرسودگی شغلی می‌توانند بر احساس رضایت حرفه‌ای و همچنین مراقبت از بیماران تأثیر منفی داشته باشند. مطالعه حاضر با هدف بررسی فرسودگی شغلی در پرستاران شاغل در بخش‌های مختلف بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، انجام شد.

مواد و روش‌ها:

این پژوهش، یک تحقیق توصیفی از نوع مقطعی است که در سال ۱۳۹۳ انجام گردید. در این مطالعه، پرسشنامه‌های مربوط به اطلاعات دموگرافیک در بین ۲۰۰ پرستار که به صورت تصادفی از بخش‌های مختلف سه بیمارستان شهر سبزوار انتخاب شدند، توزیع شد. جهت اندازه‌گیری شدت فرسودگی شغلی نیز از پرسشنامه فرسودگی شغلی ماسلاچ (MBI) استفاده گردید. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های آماری آنالیز واریانس و آزمون‌های آماری غیر پارامتریک با در نظر گرفتن سطح معنی‌داری ($P \leq 0/05$) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها:

در ۴۸٪ از شرکت‌کنندگان، معیارهای فرسودگی شغلی مشاهده شد. بر اساس امتیاز پرسشنامه فرسودگی شغلی در بخش‌های مختلف، کاهش کفایت شخصی در بخش اورژانس ($P=0/001$) و افزایش خستگی هیجانی در بخش سوختگی ($P=0/002$)، به طور معنی‌داری بیشتر از سایر بخش‌ها بود. خستگی عاطفی، در پرستاران زن، به طور قابل ملاحظه‌ای بیش از پرستاران مرد مشاهده گردید ($P=0/001$). معیارهای مسخ شخصیت و عملکرد شخصی نیز در پرستاران شاغل در نوبت کاری شب، به طور معنی‌داری بیشتر از سایر نوبت‌های کاری بود ($P=0/001$).

نتیجه‌گیری:

به دلیل فشارهای روانی همراه با کار در بخش‌های اورژانس و سوختگی، باید به پرستاران شاغل در این بخش‌ها، توجه ویژه‌ای مبذول گردد. همچنین پرستاران زن و شاغلین نوبت کاری شب، استعداد بیشتری برای ابتلا به فرسودگی شغلی دارند.

کلید واژه‌ها:

فرسودگی شغلی؛ پرستاران؛ پرسشنامه فرسودگی شغلی ماسلاچ (MBI)